

Το Πιστεύω...

Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν, πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων φῶς ἐκ φωτός, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο·

τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα·

σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα·

καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς·

καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς·

καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζώντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον καὶ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·

προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν

καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἀμήν.

Σήμερα οι Οικουμενιστες (πλειοψηφία από Ορθόδοξοι Πατριάρχες Θεολόγοι και κληρικοί) λένε **ὅτι ὅλοι το ἴδιο εἴμαστε σε ἕνα Θεό πιστεύομαι** , είτε είσαι Βουδιστής , είτε είσαι Παπικός , Προτεστάντης , Ιουδαίος , Ειδωλολάτρης , Μάγος , είτε πιστεύεις στον Μωάμεθ είτε σπουδήποτε αλλού πάντως αρκεί να πιστεύεις στον Θεό αυτό διδάσκουν , μόνο την λέξη Αγία Τριάδα την έβγαλαν από το λεξιλόγιο τους και την χρησιμοποιούν όπου τους βολέψει.

Στην σελ. 94 του Βιβλίου εμείς και άλλοι ...συμμαχεί με τους Παπικούς στο Φιλιόκβε και ισχυρίζεται ότι έχουν δίκιο οι Παπικοί και ότι πιστεύουν στην Αγία Τριάδα , ενώ εμείς οι Ορθόδοξοι κάνουμε λάθος είμαστε

απαράδεκτοι όταν λέμε την αλήθεια αυτά που μας δίδαξαν οι Αγ. Πατέρες μας της Εκκλησίας μας .

Καταρχήν οι Παπικοί έχουν δυο Αρχές και όχι Μια Αρχή μοιάζουν πολύ με τους Μανιχαίους .

Έτσι αν πιστεύομαι στην γνώμη των Οικουμενιστών τότε λατρεύομαι πολλούς Θεούς = Πολυθεΐα και Ειδωλολατρία. Αυτό ούτε στο σύμβολο της Πίστεως μας υπάρχει πουθενά άμα το βρήκαν πουθενά ως μας το αποδείξουν.

Να διδασκόμαστε ότι μας διαδάξαν οι Αγ. Πατέρες μας Μ. Αθανάσιος , Μ. Βασίλειος (Περί Αγ. Πνεύματος , Έν αρχῇ ἦν ὁ Λόγος..) , Γρ. Παλαμάς (Περί Αγ. Πνεύματος) κ.α. ...ας τα διαβάσουν τα συγγράμματα τους οι Οικουμενιστές για να σωθούν και να μην μας τα κρύβουν στις βιβλιοθήκες τους και πιάνουν σκόνη.

Μάξιμος ο Ομολογητής Μυσταγωγία.

ΙΗ'. Τί σημαίνει τὸ θεῖο σύμβολο τῆς πίστεως

Ἡ ὁμολογία πάλι τοῦ θεοῦ συμβόλου τῆς πίστεως, ποὺ γίνεται ἀπὸ ὅλους, προδηλώνει τὴ μυστικὴ εὐχαριστία, ποὺ θὰ κάνωμε στὴν ἄλλη ζωὴ, γιὰ τοὺς θαυμαστοὺς λόγους καὶ τρόπους τῆς πάνσοφης Πρόνοιας τοῦ Θεοῦ γιὰ μᾶς. Μὲ τὴν Εὐχαριστία αὐτὴ οἱ ἄξιοι παρουσιάζουν τὸν ἑαυτό τους νὰ εὐγνωμονῇ γιὰ τὴ θεΐα εὐεργεσία. Κι ἔξω ἀπ' αὐτὴ δὲν ἔχουν τίποτ' ἄλλο ν' ἀντιπροσφέρουν γιὰ κάθε ἓνα ἀπὸ τὰ ἄπειρα θεΐα ἀγαθὰ ποὺ ἔχουν δεχθῆ.

Και πιο συγκεκριμένα στο 1ο άρθρο του Συμβόλου της Πίστεως , δηλ. το << περί Θεού>> , σχετίζεται άμεσα και με το θέμα <<περί Αιρέσεων>>. Η σύνδεση του ανθρώπου με την αληθινή Εκκλησία του Χριστού και η παραμονή του στη μια αδιαίρετη πίστη είναι βασική προϋπόθεση για μια Θεογνωσία που να σώζει τον άνθρωπο. Η αίρεση είναι μια πλανερή γνώση του Θεού που οδηγεί στην απώλεια.

Γνώση όμως του Θεού σημαίνει πρώτιστα γνώση της Δημιουργίας , της πλάσεως και του ανθρώπου. << γην οικεις και το τέλος της σης οικιας , της γης , ου γιγνωσκεις και πως τον κατασκευαστήν αξίως νοησαι δυνηση ; >> Εδώ έχουμε μια θαυμαστή αποδοχή και καταξίωση της ανθρώπινης έρευνας. Μιας έρευνας , όμως , που δεν επαίρεται για τη γνώση της και δεν αυθαδιάζει έναντι των βασικών αρχών της πίστεως. Πολύ δε περισσότερο δεν συνεργεί στην απομάκρυνση του ανθρώπου ως δημιουργήματος από το Θεό και δημιουργό του κόσμου. Η αληθινή επιστήμη είναι ένας δρόμος αναγωγής του ανθρώπου προς το Θεό << θεωρείς τους αστερας , τον δε ποιητήν ου θεωρείς ; >> Λατρεύσαμε την κτίση παρά τον κτισαντα (βλέπε (...οι άνθρωποι αντάλλαξαν τον αληθινό Θεό με το ψέμα (Ρωμ.1,25) και Μ. Αθανάσιο Κατά Ελλήνων 47.). Γι αυτό η γνώση χρειάζεται να συμπορεύεται με την πίστη. Η ανθρώπινη γνώση , όμως , έχει και τους πνευματικούς κινδύνους της . Δεν πρόκειται μόνο για τον κίνδυνο της απιστίας και ειδωλατρειας , που μπορεί να έχει ως πηγή τη φυσική ανθρώπινη γνώση . Κατηχ. 6.10 αλλά και οι αιρέσεις συνήθως

τροφοδοτούνται από ένα είδος πλανερής και σφαλερής γνώσεως, που οδηγεί τελικά τον άνθρωπο στο να <<φυσιουται> και να αποσχίζεται από την κοινή πίστη και να μην αναγνωρίζει το Θεό ως Δημιουργό του κόσμου και σωτήρα της ανθρωπότητας. Κατηχ. 6,13. **Η πολυθεΐα και η πλάνη των αιρέσεων υποβιβάζουν τη γνώση του ανθρώπου κι θέτουν υπό αμφισβήτηση την πνευματική της αξία.** Αντίθετα η πίστη << εις ένα Θεό >> καταξιώνει και την γνώση και την πίστη. Η χριστιανική πίστη είναι αληθινή και πραγματική και είναι αντιμέτωπη σε όσους διδάσκουν την πλάνη που μπορεί να προέρχονται από << Έλληνας και Ιουδαίους ομου και παντας τους αιρετικούς >> Κατηχ. 8,1